

INTERIEUR TERUG VAN WEGGEWEEST

Aan de gordijnen!

VERGEET DE ROLLUIKEN en ingenieuze raambekleding. Het gordijn is terug en het liefst ook met veel weelde en grote prints.

door Martine de Vente

Met het stofje van de bank naar de interieurspecialzaak om nieuwe gordijnen uit te zoeken. Nederlanders doen dat steeds minder. „Het is eerder andersom, nu zoeken mensen de bank uit bij de gordijnen”, zegt interieurarchitect Mariska Scheele. Ze werkt onder andere voor de interieurzakenketen Colors at Home. Dat het gordijn weer terug is, komt in eerste instantie door de crisis. „Voor de crisis gingen de gordijnen eruit en kwam daarvoor in de plaats allerlei *high end* raamdecoratie. Geld maakte namelijk toch niet uit.”

Tijdens de crisis zocht volgens de interieurarchitect iedereen de warmte van thuis weer op en gordijnen geven warmte en kleur aan een interieur. „Maar het mocht allemaal niet te opvallend en er mocht ook niet teveel aan worden uitgegeven.” Dus gordijnen waren effen en van 'makkelijke' stof zoals katoen.

Om-en-om

Maar dat het weer beter lijkt te gaan in Nederland, is met name terug te zien in de gordijnen. De Nederlanders verhuizen ook weer, en dat is ook het moment om een nieuw interieur en dus ook stoffering uit te zoeken. Zelfs voormalige gordijn-haters kopen nu raambekleding, zoals huizenbezitters met grote ramen en schuifpuien. Zij maken graag gebruik van de zogenaamde wave-techniek. Hierbij wordt de textiel niet in een plooi, maar juist om-en-om opgehangen. Vooral interessant is dat voor wie kiest voor grote prints, met bloemen, bladeren of zelfs hertengeweien. Zo wordt het gordijn een echte blikvanger voor de kamer.

Overigens hoeft je als huizenbezitter niet echt een grote kamer of raam-

Interieurarchitect Mariska Scheele: „Een grote print maakt een kleine kamer groter.”

FOTO APA

partij te hebben voor van die grote prints. „Juist in kleine interieurs doen die het goed. Een grote print maakt een kamer juist groter.”

Rijke kleuren

Een andere trend heeft ook te maken met dat het weer beter gaat in Nederland. Rijke kleuren, zoals de trendkleur okergoud en daarbij ook dierenprints als zebra in dikke stoffen zijn ook in. Wie de ruimte heeft, neemt er zelfs nog een half metertje in lengte bij mee zodat de stof ook echt over de grond ligt. Diepe plooiën, dubbele of zelfs driedubbele plooiën geven dan nog meer weelderig effect.

En dan is er nog een deel van de Nederlanders die het allemaal verantwoord wil. Mariska Scheele noemt het de *urban style* en speelt in op de lichte Scandinavische trends. „Lichte kleuren als basis en met natuurlijke materialen, waarbij is opgelet hoe het is gemaakt: dus fairtrade en met oog voor het milieu. Printjes mogen hier ook, maar dan in lichte accenten.”

WIE HET BREED HEEFT...

Zelf gordijnen maken doet bijna niemand meer, zegt interieurarchitect Mariska Scheele. Maar wie toch achter de naaimachine wil kruipen: neem altijd een lap stof die twee keer zo breed is als de lengte van de rails. Qua lengte 'hoort' het altijd tot op de vloer. „Er zijn nog mensen die per sé de radiator vrij willen houden, vanwege het warmteverlies. Die raad ik altijd aan een gordijn te nemen met een semi-doorlatende stof, zoals *in between* stoffen.” Dit zijn stoffen die het midden houden tussen vitrages en overgordijnen.

NIET ALLEEN VOOR LUIE MENSEN

Elektronisch de gordijnen openen en sluiten is niet alleen voor luie mensen. Wie niet thuis is in de vakantie en de schijn wil wekken dat er wel iemand thuis is, kan de gordijnen met de tablet of smartphone op afstand open- en dichtdoen. Daarvoor zijn zogenaamde elektronische gordijnrails nodig en een micro-module, een zender die 'praat' met de computer, adviseert Sandra Lammerts van Buuren van *domotica-shop.nl*, die rails en zenders verkoopt. „Klanten kiezen meestal pas voor elektrische gordijnrails als de oude gordijnrails aan vervanging toe is”, zegt de domotica-specialist. „Prioriteit ligt toch vooral bij de verlichting en de verwarming.”

ALTIJD OPEN

Buitenlanders verbazen zich er nogal eens over: Nederlanders houden de gordijnen graag open. Ook 's avonds. Waarom dat is, daarvoor zijn heel veel verklaringen. Een ervan is de calvinistische: zo kon iedereen in het dorp controleren of er in huis niet gedronken of gekokt werd. Een andere is juist *showing off*, net als in dat ene zinnetje in Het Dorp van Wim Sonneveld. Met veel glas, dan kun je zien/hoe het bankstel staat bij Mien/en d'r dressoir met plastic rozen.

Gordijnen dicht is overigens veel beter. Ze hebben namelijk nogal gunstige bij-effecten. „Goede overgordijnen zijn geluidwerend”, zegt Jori de Ruijter van VillaIdeo. „Ga maar eens in een modern interieur met veel beton en glas een etentje geven. Aan het einde van de avond ben je dan bekaf van het harde praten.”

Gordijnen kunnen de scherpe kanten afhalen van geluid: binnen, maar ook aan de buitenkant van je huis kunnen ze verkeerslawaai aanmerkelijk terugdringen. Er zijn zelfs speciale geluidwerende gordijnstoffen. Zelf maken kan ook. Met dubbele stof, vulling en een naaimachine kunnen de handigen onder ons met een werkbeschrijving van IKEA zelf een geluidwerend gordijn maken (google op: IKEA geluidwerend gordijn). Volgens de website van Milieu Centraal kan goede raambekleding het isolerende effect van dubbel glas hebben. Daarvoor moet de eigenaar dan wel plisségordijnen met een aluminium coating aanschaffen: wel wat duurder maar de besparing aan stookkosten kan dan wel €170 per jaar zijn.

Zonnepanelen hoeven niet op het zuiden

@milieucentraal: Ik wil graag zonnepanelen, maar mijn dak ligt op het oosten. Hebben zonnepanelen dan zin?

Ja, dat loont zeker! Op het zuiden leveren 6 zonnepanelen zo'n 300 euro per jaar aan stroom. Op het oosten en westen is dat 255 euro. Het rendement van investeren in zonnepanelen is te vergelijken met een rente van 6 procent op een spaarrekening. #groendoen

Check of jouw dak geschikt is met het Advies op Maat op www.milieucentraal.nl/zonnepanelen.

Alles over energie en milieu in het dagelijks leven

365 DAGEN TE KOOP

I.S.M. JAAP.NL

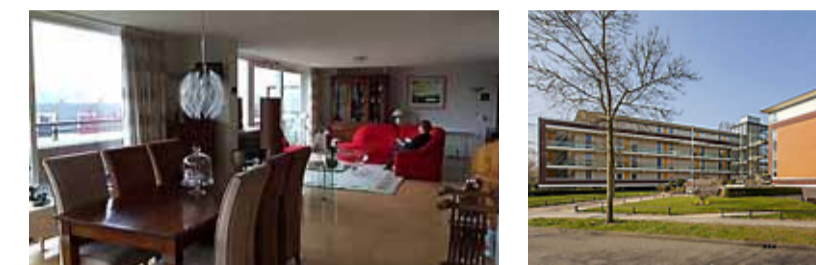
Penthouse met 120 m2 dakterras

door Petra Slaats

Diny en Harry Melman willen meer tijd doorbrengen in hun huis in Frankrijk en daarom verkopen ze hun penthouse in Driebergen-Rijsenburg. Diny: „We vielen destijds als een blok voor de lichtinval in het huis en het uitzicht dat net een levend groen schilderij is. Het is heerlijk om hier 's morgens de zon op te zien komen. Daarnaast heeft het alles wat ons hart begeert. Dicht bij de bossen, de golf- en bridgeclub naast de deur, op loopafstand van winkelcentrum De Sluis, binnen een paar minuten in hartje Driebergen en 10 minuten in Zeist, het treinstation op 5 minuten, dicht bij de A12 en met de bus zit je in 30 minuten in het centrum van Utrecht.” Diny is ook blij met de buren. „Het is een gemêleerde groep, die zo nu en dan bijeenkomt voor bijvoorbeeld een nieuwjaarsborrel of barbecue.” Het penthouse heeft tevens een parkeerplaats in de ondergrondse garage.

Wat vinden wij?

Wat als eerste opvalt, is de mooie entree van het gebouw. Daarnaast de

woonkamer. Wat een mooie ruimte met al dat glas en wat een gigantisch dakterras. Je kunt er diverse hoekjes creëren, waar je helemaal privé in het zonnetje kunt liggen, maar ook in de schaduw kunt zitten onder de overkapping. De woonkamer oogt wat vol op de foto's, maar daar moet je doorheen kijken. De extra eetstoelen aan het keukeneiland bijvoorbeeld zijn niet echt nodig. Door ze weg te halen schep je meer ruimtelijkheid. Het penthouse heeft twee slaapka-

WAT? penthouse
OPPERVLAK
140 m² woon-
oppervlak
WAAR?
Faunalaan
211,
Driebergen-
Rijsenburg
PRIJS?
€468.000
k.k.
HOE LANG?
1 jaar

mers, waarvan eentje wordt gebruikt als werkkamer. De master bedroom heeft een deur met een raam ernaast en oogt wat donker. Soms begrijp je architecten niet. Waarom ook hier niet, net als in de woonkamer, veel glas. De slaapkamer grenst tenslotte aan het terras en er is geen inkijk. Maar een schuifpui bijvoorbeeld is prima en snel te installeren. Conclusie: voor wie van veel privacy en ruimtelijkheid houdt is dit een heel fijn appartement.

HIER GROEIDE RON BRANDSTEDER OP

‘Een geweldige tijd’

In deze nieuwe tweeweekelijkse rubriek halen bekende Nederlanders jeugdherinneringen op aan hun woonomgeving. Ron Brandsteder trapt deze week af.

Geboren en deels getogen in Amsterdam koestert Ron Brandsteder warme herinneringen aan zijn vroege jeugd in de Stadionbuurt. „Ik ben opgegroeid in de Hendrick de Keyserstraat op de hoek van de Karel du Jardinstraat en dat was een geweldige tijd”, vertelt de 65-jarige presentator. „Mijn moeder had een soort kinderopvang aan huis, dus we hadden dagelijks allerlei buurtkinderen over de vloer.”

Die schare kinderen waren eigenlijk altijd wel te vinden in het speeltuintje tegenover het ouderlijk huis van Brandsteder. „We hoefden de straat maar over te steken en we waren er. Altijd gaf mijn moeder mij en mijn broer en de kinderen op wie ze paste een rood hesje aan, zodat ze in een oogopslag zag wie waar was en of we compleet waren.”

Het gezin Brandsteder

Ron Brandsteder, presentator, woonde van zijn 1e tot zijn 8e in de Amsterdamse Stadionbuurt

woonde boven een slijterij. „Die mensen, de familie Servaas, waren natuurlijk goede vrienden van ons”, lacht de presentator, die volgende maand als kerstman is te zien in de voorstelling Christmas Show in Ziggo Dome. „De kelder die ze hadden, was ook voor ons kinderen een geweldige plek om te spelen.” In die tijd had de vader van Brandsteder samen met diens broer een VV-busje. „Die deelden ze: het ene weekende kon mijn oom er met zijn gezin mee

op stap en het andere weekende wij. Het was de tijd van bermtourisme, we hebben dan ook op veel verschillende plekken langs de snelweg gezeten en ons prima vermaakt. Een gouden tijd.”

Toen Brandsteder iets ouder was, maakte het gezin plannen om wegens het werk van pa te verkasen naar Bussum. „Mijn moeder trof ervoor gedegen voorbereidingen. Wij spraken thuis plat Amsterdams, maar mijn moeder was bang dat we daardoor niet geaccepteerd zouden worden in 't Gooi. En daarom gaf ze mijn broer en mij spraakkunst. En zo heb ik beschaafd leren spreken.”

Met de acceptatie in Bussum kwam het overigens helemaal goed. „Ondanks dat we straatschoffies waren, hadden we de rijkeluijskinderen met wie we contact kregen en waardoor ik kennis maakte met Bach en Händel ook wat te bieden. Bij mijn vriend, een dokterszoon, kreeg ik coq au vin te eten. En hij at bij mijn moeder snert. Ik zal nooit vergeten hoe hij die eerste keer zei: „Mevrouw, het was werkelijk verrukkelijk. Uw soep is een koning waardig.”